

ného ustanovení nemáme a postup podle § 15 tr. ř. sotva by tu byl na místě. Nebylo právě nejvhodnější svěřovati zastavení řízení před sborovými soudy předsedovi, již k zachování souměrnosti s § 227 tr. ř., který zastavení ve stadiu předcházejícím hlavnímu přelíčení svěřuje radní komoře, tedy kolegiu. Sluší dále uvážit možnost různosti názorů předsedy a členů soudního sboru, zda tu jsou podmínky zastavení trestního řízení. Předseda jistě nemůže býti donucen, aby řízení zastavil proti svému přesvědčení, má-li však většina členů senátu za to, že tu podmínky zastavení jsou, bylo by vynést zprošťující rozsudek podle § 259 č. 2 v původním znění, kterýžto předpis byl však právě zrušen. Srovnáme-li s těmito pochybnostmi praktický význam § 4, který ve vládním návrhu ani nebyl obsažen, a uvážíme-li, že praxe docházela v podstatě téhož výsledku aplikací § 227 (někdy ovšem ne zcela ve shodě se zákonem), uznáme, že § 4 mohl bez velké škody odpadnouti, neboť úleva, kterou chtěl soudům přinést, nebude značná a zdaleka nevyváží vyšší zatížení způsobené ostatními předpisy zák. č. 207/1931, zejména zrušením záznamů o rozsudku v řízení u okresních soudů.

Veřejné či tajné hlasování. O této otázce přinesla loňská »Prager jurist. Zeitschrift« zajímavou anketu. Nejde tu sice o to, aby porady a hlasování soudu děly se veřejně, nýbrž o to, aby soud — neuváděje ani jmen ani poměr hlasů — nejpozději před konečným rozhodnutím, ale, je-li to možno, už i v dřívějším období sporu oznámil stranám svůj názor o skutkovém ději, o cenění průvodů i právním posuzování věci, tak aby stranám byla dána příležitost ještě se o tom vyjádřiti. Tím by jim bylo umožněno podniknouti vše, čeho uznají po stránce skutkové nebo právní potřebu. Příspěvky zabývají se řešením této otázky de lege lata. Upozorniti dlužno, že osnova sjednoceného civ. ř. soudního touž otázku výslovně řeší v § 182, odst. 2. takto: »Sezná-li předseda, že strany, vyličující skutkový děj, vycházejí s právního hlediska, podle jeho mínění pochybeného, je povinen je upozorniti na možnost jiného právního nazírání a dáti jim návod o tom, co by se podle jeho mínění mohlo jeviti rozhodným ve směru skutkovém i důkazním.« Důvodová zpráva (str. 444) pak podotýká k tomu: »Důležitou novotu přináší § 182 v odst. 2.; chce se jím čeliti stížnostem, jež se ozývají zejména z kruhů advokátských a jež vrcholí v tom, že soudce často neupozorní strany za jednání na možnost jiného právního nazírání, než z jakého vycházejí ony, a teprve ve svém rozsudku je jiným právním názorem překvapí, čímž jim znemožní, aby již za ústního přelíčení mohly přednésti skutečnosti a průvody, s tohoto jiného právního hlediska potřebné.«

Zánik časopisu »Gerichts-Zeitung«. Známý a velmi rozšířený časopis tento přestal tímto rokem vycházeti samostatně. Bude spojen s časopisem »Juristische Blätter«. Časopis »Gerichts-Zeitung« vycházel samostatně po 82 let a ročníky jeho až do převratu najdou se i u nás v úřední knihovně každého soudu, poněvadž to byl za Rakouska jediný odbor. časopis, jež soudy byly povinny odebí-

rati. Byl však i jinak hojně čten i vyhledáván pro bohatost svého obsahu a proto, že přinášel příspěvky vynikajících odborníků. Mezi jeho přispívateli najdeme i jména vynikajících českých právníků.

O otázce, má-li nájemce petitorní žalobu proti třetím osobám, které mu překážejí ve výkonu jeho práva, vyslovil se náš nejv. soud ve svém rozh. č. 9076 Váž. k l a d n ě. Proti tomuto názoru nejv. soudu vystoupil v časopise »Bratislava« (IV. roč., str. 408 až 418) a pak i v tomto časopise prof. B o h á č e k (Právník, 1931, str. 88 násl.). Zajímavé je, že v témže smyslu jako náš nejv. soud rozhodl i v í d e ň s k ý nejv. soud (rozh. ze 17. března 1931, 1 Ob 172/31, Jur. Bl. 1931, str. 286 násl.) a že proti tomuto rozhodnutí vystoupil prof. K l a n g (Jur. Bl. 1931, str. 287, 288). K l a n g nazývá kritisované rozhodnutí »kryptosociologickým«, poněvadž se snaží umělými konstrukcemi vynutiti ze zákona výsledek, který z něho nelze vyvoditi při nepředpojatém výkladu. K l a n g doporučuje sice d e l e g e f e r e n d a i petitorní ochranu nájemcovu, ale varuje soudy před »nalézáním práva« (Rechtsfindung); praví: »Chce-li soudce vyrovnání zájmů, na němž je vybudován zákon, nahraditi vyrovnáním jiným, které by v jednotlivém případě lépe vyhovovalo, vydává se nebezpečí, že bude hleděti jednostranně jen k zájmům jedné strany. I když se tomuto nebezpečí vyhne, zůstává tu ještě další a větší nebezpečí, že totiž jednotlivý případ, o nějž jde, bude posuzován izolovaně a že nebude vzat náležitý zřetel na následky, které z rozhodnutí o něm vyplývají pro jiné případy a pro celý právní a hospodářský život. Toto nebezpečí je tím větší, čím více se stává modou, vyhlašovati věrnost zákonu za kult slovíčkářský. Opatrnosti, které vyžaduje používání »přirozených zásad právních« nebo analogie práva, se pak velmi snadno nedbá a v podvědomí zpracovaném hesly působí neuvědomělá představa, že právo odpovídající »hospodářství« lze naléztí tím snáze, čím nerozvázněji se vykladatel oprostí od pout zákona.«

Z exekuční praxe. Vymáhající strana B. S., dělnice v B., požívající práva chudých, podala u okr. s. ve V. žádost za povolení exekuce nucenou dražbou pro svoji vykonatelnou pohledávku, zjištěnou zást. právem ve vložce č. 227 poz. kn. kat. území Ž., uvádějíc v žádosti, že žádá uctivě, aby z řečené vložky byl jí na základě uděleného práva chudých vyhotoven knih. výtah a připojen ke spisům a navrhuje pak povolení oné dražby. Okr. s. ve V. žádost tuto zamítl s odůvodněním, že »k návrhu není přiloženo listinné osvědčení uvedené v § 133 civ. ř. s. č. 1 a 2, spočívající v předložení úředního výpisu z poz. knihy«. Žádost za vyhotovení knih. výpisu soud nijak nevyřídil. Vymáh. strana podala do tohoto usnesení stížnost, v níž poukazovala na to, že přece v návrhu výslovně žádala, aby knih. výtah byl vyhotoven a přiložen ke spisům, že přece se tím nestalo nic jiného, než že byly v jednom podání spojeny dvě žádosti, což je přípustné, a že je to také v zájmu rychlého vyřízení věci a že přece snad nevyžaduje žádný formální předpis toho, aby vymáh. strana žádala zvláštní žádostí nejdříve o vyhotovení úřed-